

Projekt Förbättring av utemiljön i bostadsområden i Baltikum 001-0787

Hej

Ett besked från mig som jag dragit på alltför länge. Optimist som jag är.

Jag ger upp. Jag saknar förutsättningar för att åstadkomma den omstart av projekt 'outdoor environment' som jag fick möjlighet till i augusti. Utan konkret feedback har det inte funnits substans att förhandla med. Om det fortfarande är möjligt, får andra ta över. Samtal lär pågå mellan Tartu och Ultuna.

Vad har jag gjort?

Jag har skrivit rapporter till berörda. Jag byggde en strategi.

Mål: att synliggöra för den något komplicerade maktkretsen på Alnarp det angelägna och för alla givande ämnet.

Medel: främst information från Estland om dimensionerna på det baltiska problemet. Som morot och eftertrycklig bekräftelse m m på vad jag skrivit i ansökan.

Oavvisligt kompetenskrav är att det gäller landskapsarkitektskolor. I Sverige Alnarp resp Ultuna.

Jag får påminna om att jag tog denna omförhandling som ideellt uppdrag. Med risk att misslyckas.

I avsaknad av medel har jag inte kunnat gå i meningsfull förhandling med berörda på Alnarp. Först i mitten november kom det något. För lite, för sent. Det var kört på Alnarp.

Utans substans blir det bara prat.

Visserligen drevs jag av det jag visste är ett oerhört behov i Baltikum. Och av mitt initiativ. Svårt att släppa taget, så det har blivit lite prat. När inget annat gick.

Några samtal med Alnarp, men med ett istadigt besked att de inte längre ser sig ha resurser.

BUCHA, 'beställaren', bostadsrättsorganisationen och institutionen i Tartu har båda sagt "vi vill". Men inte mer. I tid.

Samtal med Inga som sökte andra alternativ. Men utan landskapsarkitekter går det inte. Det är de som skall vara experter. Och den här projektidén förutsatte högkvalitativa insatser. Bas för utveckling i de baltiska länderna. Stöd av de svenska erfarenheterna.

Utans Alnarp sökte jag Ultunainstitutionen. Ett par samtal sedan tystnad. Men vilka kompetenser är det fråga om där? Experter på att organisera usel utemiljö socialt, ekologiskt och estetiskt, med god utemiljö som resultat och demokratiska arbetsformer som medel.

De tre institutionerna har mötts under hösten i andra sammanhang. Ord har växlats.

Men om det kan utvecklas till en bearbetning av den liggande (beslutade?) ansökan vet inte jag.

Eller om man startar på ny kula. Eller ger upp.

Det tvingas i vart fall jag att göra.

Sorgligt nog.

Hej Lennart

Vad synd!! Och jag funderar direkt på om jag kunde ha backat upp dig bättre i det arbete som du gjort!? Jag tror fortfarande att idén har potential och att den skulle inspirera landskapsarkitekter från såväl Sverige som Estland. Men det måste finnas en ägare av idén som bär och driver den framåt och här räcker inte enskilda eldsjälar till utan SLU måste tro på och

driva projektiden för att denna ska realiseras. Jag önskar dig lycka till i vad du än företar dig
härnäst och tackar för ett mycket givande samarbete i det trestegs projekt som realiserades och
genomfördes.

Mvh

Anna